

ZALECENIE KOMISJI**z dnia 19 września 2005 r.****w sprawie rozdzielności księgowej i systemów księgowania kosztów zgodnie z uregulowaniami prawnymi dla łączności elektronicznej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2005/698/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając dyrektywę 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 1,

po konsultacji z Komitetem ds. Łączności,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Niektóre przepisy ram regulacyjnych dla sieci i usług łączności elektronicznej wymagają wprowadzenia w życie niezbędnych i odpowiednich mechanizmów księgowania kosztów, a mianowicie art. 9, 11, 13 oraz art. 6 ust. 1 wraz z Załącznikiem do dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) ⁽²⁾; art. 17 i 18 ust. 1 oraz załącznik VII.2 do dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) ⁽³⁾; oraz art. 13 dyrektywy 2002/21/WE.
- (2) Operatorzy określani jako posiadający znaczącą pozycję rynkową (ang. „Significant Market Power” – SMP) na rynku właściwym (zwani dalej „notyfikowanymi operatorami”) w wyniku analizy rynku przeprowadzonej zgodnie z art. 16 dyrektywy 2002/21/WE mogą podlegać, między innymi, obowiązkowi dotyczącemu przygotowania rozdzielności księgowej i/lub wdrożenia systemu księgowania kosztów. Celem nałożenia takich obowiązków jest zwiększenie przejrzystości transakcji pomiędzy operatorami i/lub określenie faktycznego kosztu dostarczanych usług. Ponadto rozdzielność księgowa i wdrożenie systemów księgowania kosztów mogą być wykorzystane przez krajowe organy regulacyjne do uzupełnienia innych środków regulacyjnych (jak np. jawność, niedyskryminacja, orientacja na koszty) nałożonych na notyfikowanych operatorów.
- (3) Niniejsze zalecenie aktualizuje zalecenie Komisji 98/322/WE z dnia 8 kwietnia 1998 r. w sprawie wzajemnych połączeń na zliberalizowanym rynku telekomunikacji (część 2 – Rozdzielność księgowa i księgowanie kosztów) ⁽⁴⁾ w ślad za zastosowaniem uregulowań prawnych dla łączności elektronicznej (25 lipca 2003 r.). Rewizja ta jest niezbędna, gdyż uregulowania prawne z 2002 r. przyniosły pewne istotne zmiany pakietu regulacyjnego z 1998 r., takie jak poszerzony zakres zastosowania ram; inne podejście do nakładania obowiązków ex ante; inny zakres zastosowania określonych przepisów dotyczących księgowania kosztów i rozdzielności księgowej; oraz zastosowanie zasady neutralności technologicznej.
- (4) Ogólnym celem niniejszego zalecenia jest wsparcie zastosowania jednolitych zasad i metod księgowania na poziomie UE przy uwzględnieniu doświadczenia zdobytego przez krajowe organy regulacyjne w dziedzinie księgowania kosztów i rozdzielności księgowej; poprawa jawności systemów księgowości, metod, opracowanych danych, rewizji i procesu składania sprawozdań z korzyścią dla wszystkich uczestniczących stron.
- (5) Operatorzy mogą działać na rynkach, na których zostali określani jako posiadający znaczącą pozycję rynkową, jak również na konkurencyjnych rynkach, gdzie nie są określani w ten sposób. W celu wykonywania swoich zadań regulacyjnych krajowy organ regulacyjny może potrzebować informacji o rynkach, na których operatorzy nie mają SMP. Gdy obowiązek rozdzielności księgowej jest nałożony na notyfikowanego operatora z SMP na jednym lub więcej rynków, to nałożenie rozdzielności księgowej może obejmować rynki, na których operator nie ma SMP, np. w celu zapewnienia spójności danych.
- (6) Wszelka wprowadzona metodyka księgowania kosztów lub rozdzielności księgowej, służąca w szczególności jako podstawa dla decyzji o kontroli cen, powinna być określona w taki sposób, aby zachęcała do skutecznej inwestycji, identyfikowała potencjalne antykonkurencyjne zachowanie, szczególnie ograniczenia marży zysku, i powinna być zgodna z celami polityki krajowego organu regulacyjnego określonymi w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 7.

⁽³⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 51.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 141 z 13.5.1998, str. 6.

- (7) Wprowadzenie w życie nowej lub zrewidowanej metodyki szacowania kosztów może oznaczać, że obecne poziomy regulowanych opłat i/lub mechanizmy cen są nieodpowiednie lub w pewien sposób niewłaściwie dostosowane. Jeżeli krajowy organ regulacyjny uważa, iż wymagane jest działanie korygujące, to należy w należyty sposób uwzględnić środowisko handlowe i ekonomiczne w celu minimalizacji ryzyka i niepewności na właściwych rynkach. Działanie to może obejmować, na przykład, rozłożenie ewentualnego dostosowania cen na rozsądny okres.
- (8) Podczas wprowadzania w życie systemu księgowego, w którym zastosowano metodę perspektywiczną, taką jak długofalowe narastające koszty (ang. *Long Run Incremental Cost*), opartą nie o historyczne, lecz o bieżące koszty, np. gdy aktywa są zrewaloryzowane na podstawie kosztu zastosowania nowoczesnej równoważnej infrastruktury zbudowanej przy pomocy najbardziej efektywnej dostępnej technologii, krajowe organy regulacyjne mogą musieć skorygować parametry metodyki kosztów, aby osiągnąć te cele. Należy przewidzieć, gdzie to stosowne, skoordynowane zastosowanie podejścia *top-down* i *bottom-up*. Systemy księgowości powinny być oparte na zasadzie przyczynowości kosztu, takiej jak kalkulacja kosztów oparta o działalność.
- (9) Gdy księgowanie kosztów bieżących (ang. *Current Cost Accounting – CCA*) jest stosowane do aktywów sieci, takich jak pętla lokalna, która jest uważana za mającą mniejszą zdolność do powielania się w średnim okresie, to jednolite zastosowanie metod kalkulacji kosztów wymaga, aby parametry (takie jak koszt kapitału, profile amortyzacji, marże, składniki zmienne w czasie) zostały odpowiednio skorygowane przez krajowe organy regulacyjne.
- (10) Gdy wprowadzenie w życie systemu księgowania kosztów jest wymagane zgodnie z art. 13 ust. 4 dyrektywy 2002/19/WE, to reguły zastosowane do podziału kosztów powinny być wykazane na poziomie szczegółowości, który pokazuje wyraźnie zależność pomiędzy kosztami a opłatami dotyczącymi składników i usług sieciowych; przy tym należy również podać podstawę, na której bezpośrednio i pośrednio przypisywalne koszty zostały podzielone pomiędzy różne rachunki.
- (11) Niniejsze zalecenie dostarcza wskazówek odnośnie do wprowadzania w życie księgowania kosztów i rozdzielnosci księgowej zgodnie z nowymi uregulowaniami prawnymi z 2002 r. Zalecenie Komisji 98/322/WE dostarcza wskazówek odnośnie do wprowadzania w życie księgowania kosztów i rozdzielnosci księgowej zgodnie z uregulowaniami prawnymi z 1998 r. Zalecenie z 1998 r. nadal stosuje się w sytuacjach, gdy Państwa Członkowskie nie ukończyły przeglądu istniejących obowiązków dotyczących księgowania kosztów i rozdzielnosci księgowej zgodnie z art. 16 dyrektywy 2002/21/WE.
- (12) Gdy mechanizm wynagradzania, z którym wiążą się transfery finansowe, jest wdrażany przez Państwa Członkowskie, to załącznik IV, część B, do dyrektywy o usłudze powszechnej wymaga, aby transfery te były przeprowadzane w sposób jawny, niedyskryminacyjny i proporcjonalny. Aby osiągnąć te cele, wszelkie wynagrodzenie otrzymane z tytułu wypełnienia zobowiązań związanych z usługą powszechną powinno zostać należyście zgłoszone w systemach rozdzielnosci księgowej.
- (13) W odniesieniu do finansowania zobowiązań związanych z usługą powszechną, niniejsze zalecenie nie narusza dyrektywy Komisji 80/723/EWG z dnia 25 czerwca 1980 r. w sprawie jawności stosunków finansowych pomiędzy Państwami Członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi, jak również w sprawie jawności finansowej wewnątrz niektórych przedsiębiorstw⁽¹⁾.
- (14) Zastosowanie zasad niniejszego zalecenia nie narusza obowiązku Państw Członkowskich i przedsiębiorstw pełnego przestrzegania wspólnotowych reguł konkurencji.
- (15) Zalecenie Komisji 2002/590/WE z dnia 16 maja 2002 r. w sprawie „Niezależności ustawowego biegłego rewidenta w UE: Zbiór podstawowych zasad”⁽²⁾ ustanawia solidne ramy, na podstawie których niezależność biegłego rewidenta może zostać sprawdzona, gdzie ma to znaczenie.
- (16) Europejska Grupa Regulatorów (ERG)⁽³⁾ przedstawiła opinię dotyczącą rewizji zalecenia Komisji w sprawie rozdzielnosci księgowej i księgowania kosztów z 1998 r., która zawiera szczegółowy załącznik dotyczący księgowania kosztów i rozdzielnosci księgowej,

NINIEJSZYM ZALECA:

- 1) Niniejsze zalecenie dotyczy wprowadzenia w życie rozdzielnosci księgowej i systemów księgowania kosztów przez operatorów określonych przez ich krajowy organ regulacyjny jako posiadający znaczącą pozycję rynkową na rynkach właściwych w wyniku analizy rynku przeprowadzonej zgodnie z art. 16 dyrektywy 2002/21/WE. Operatorzy posiadający takie obowiązki zwani są „notyfikowanymi operatorami”.

Celem nałożenia obowiązku wdrożenia systemu księgowania kosztów jest zapewnienie, aby sprawiedliwe, obiektywne i jawne kryteria były stosowane przez notyfikowanych operatorów przy przydzielaniu im kosztów usługom w sytuacjach, gdy podlegają one obowiązkowi kontroli cen lub stosowania cen zorientowanych kosztowo.

⁽¹⁾ Dz.U. L 195 z 29.7.1980, str. 35. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2000/52/WE (Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 75).

⁽²⁾ Dz.U. L 191 z 19.7.2002, str. 22.

⁽³⁾ ERG została ustanowiona na mocy decyzji Komisji 2002/627/WE (Dz.U. L 200 z 30.7.2002, str. 38) zmienionej decyzją 2004/641/WE (Dz.U. L 293 z 16.9.2004, str. 30).

Celem nałożenia obowiązku dotyczącego rozdzielności księgowej jest zapewnienie wyższego poziomu szczegółowości informacji niż uzyskiwany z ustawowych sprawozdań finansowych notyfikowanego operatora, możliwie jak najdokładniejsze odzwierciedlenie wyników części działalności gospodarczej notyfikowanego operatora, jak gdyby były one prowadzone jako oddzielne przedsięwzięcia, a w przypadku przedsięwzięcia zintegrowanych wertykalnie – zapobieżenie dyskryminacji na korzyść ich własnych działań oraz zapobieżenie niesprawiedliwej subwencji krzyżowej.

- 2) Zaleca się, aby krajowe organy regulacyjne zażądały od notyfikowanych operatorów rozgrupowania ich kosztów eksploatacji, zaangażowanego kapitału i dochodów do poziomu wymaganego, aby były zgodne z zasadami proporcjonalności, jawności oraz celami regulacyjnymi wyznaczonymi przez prawo krajowe lub wspólnotowe.

Zaleca się, aby podział kosztów, zaangażowanego kapitału i dochodów był przeprowadzony zgodnie z zasadą przyczynowości kosztów (taką jak kalkulacja kosztów oparta o działalność, „ABC”).

Systemy księgowania kosztów i rozdzielności księgowej notyfikowanych operatorów muszą być zdolne do podawania wymaganych informacji finansowych w celu wykazania pełnej zgodności z obowiązkami regulacyjnymi. Zaleca się, aby zdolność ta była mierzona według jakościowych kryteriów znaczenia, rzetelności, porównywalności i istotności.

Zaleca się, aby krajowe organy regulacyjne upewniły się co do odpowiedniości i skuteczności systemów księgowania kosztów i rozdzielności księgowej; systemy takie mogą być przedmiotem publicznych konsultacji.

- 3) Zaleca się, aby krajowy organ regulacyjny podczas oceniania cech i specyfikacji systemu księgowania kosztów zweryfikował zdolność systemu księgowania kosztów notyfikowanego operatora do analizy i przedstawiania danych o kosztach w sposób, który jest zgodny z celami regulacyjnymi. W szczególności, system księgowania kosztów notyfikowanego operatora powinien być zdolny do rozróżniania kosztów bezpośrednich ⁽¹⁾ i kosztów pośrednich ⁽²⁾.

Zaleca się, aby krajowe organy regulacyjne, przyjmując decyzję o systemie księgowania kosztów opartego o bieżące koszty, wyznaczyły wyraźne terminy i rok bazowy dla wprowadzenia w życie przez ich notyfikowanych operatorów nowych systemów księgowania kosztów opartych o bieżące koszty.

⁽¹⁾ Koszty bezpośrednie to koszty w całości i jednoznacznie poniesione na określone działania.

⁽²⁾ Koszty pośrednie to koszty, które wymagają rozdzielania przy użyciu metody sprawiedliwego i obiektywnego podziału.

Ocena aktywów sieci wydajnego operatora według przyszłościowej lub obecnej wartości, to jest oszacowanie kosztów, wobec jakich stanęliby równoważni operatorzy, gdyby na rynku panowała energiczna konkurencja, jest kluczowym elementem metodyki „księgowania kosztów bieżących” (CCA). Wymaga to, aby opłaty amortyzacyjne ujęte w kosztach eksploatacji były obliczane na podstawie bieżących wycen równoważnych aktywów. W rezultacie, składanie sprawozdań o zaangażowanym kapitale również musi odbywać się na podstawie bieżących kosztów. Mogą być wymagane inne korekty kosztów w celu odzwierciedlenia bieżącego kosztu zakupu środka trwałego i podstawy jego kosztu eksploatacji. Ocena aktywów sieci według wartości przyszłościowej lub bieżącej może być uzupełniona przez zastosowanie metodyki księgowania kosztów, takiej jak długofalowe narastające koszty (LRIC), gdzie to odpowiednie.

Zaleca się, aby krajowe organy regulacyjne należycie wzięły pod uwagę kwestie cen i konkurencji, jakie mogą być podniesione podczas wdrażania CCA, jak w przypadku uwolnienia pętli lokalnej.

Zaleca się, aby krajowe organy regulacyjne należycie wzięły pod uwagę dalsze korekty danych finansowych odnośnie do czynników wydajności, zwłaszcza gdy dane o kosztach są używane jako informacje dla decyzji o ustalaniu cen, gdyż wykorzystywanie systemów księgowania kosztów (nawet stosujących CCA) może nie w pełni efektywnie odzwierciedlać poniesione lub właściwe koszty ⁽³⁾. Na czynniki wydajności mogą składać się oceny różnej topologii i architektury sieci, technik amortyzacji, technologii używanej lub planowanej do zastosowania w sieci.

- 4) Zaleca się, aby notyfikowani operatorzy, od których wymagane jest złożenie sprawozdania o rozdzielności księgowej, dostarczyli zestawienie zysków i strat oraz zestawienie zaangażowanego kapitału dla każdej spośród ustalonych jednostek sprawozdawczych (na podstawie właściwych rynków i usług). Opłaty transferowe lub zakupy pomiędzy rynkami i usługami muszą być wyraźnie zidentyfikowane z dostateczną szczegółowością w celu uzasadnienia spełnienia obowiązku niedyskryminacji. Te obowiązki składania sprawozdania o rozdzielności księgowej mogą wymagać przygotowania i ujawnienia informacji dla rynków, na których operator nie posiada SMP.

Dla spójności i integralności danych zaleca się, aby sprawozdania finansowe rachunków regulacyjnych były zebrane w formie zestawienia zysków i strat oraz zestawienia zaangażowanego kapitału dla przedsiębiorstwa jako całości. Wymagane jest również uzgodnienie oddzielnych regulacyjnych rachunków z ustawowymi rachunkami operatora. Zestawienia te powinny podlegać niezależnej opinii biegłego rewidenta lub badaniu zgodności przeprowadzonemu przez krajowy organ regulacyjny (zależnie od dostępności odpowiednio wykwalifikowanego personelu).

⁽³⁾ Niektóre spośród aktywów mogą przekraczać wymagania lub architektura sieci może być poniżej optymalnej. Wdrożenie oddolnego modelu ekonomicznego/technologicznego jest pomocne w dostarczeniu informacji o nieefektywnych i niepotrzebnych poniesionych kosztach, które należy usunąć.

5) Zaleca się, aby krajowe organy regulacyjne udostępniły zainteresowanym stronom uzyskane od notyfikowanych operatorów właściwe informacje o księgowości, będące na dostatecznym poziomie szczegółowości. Szczegółowość dostarczonych informacji powinna służyć zapewnieniu, że nie ma nieuzasadnionej dyskryminacji pomiędzy dostarczaniem usług wewnątrznie a usługami dostarczonymi zewnątrznie oraz umożliwieniu identyfikacji średniego kosztu usług i metody, za pomocą której koszty zostały skalkulowane. Dostarczając informacje do tych celów krajowe organy regulacyjne powinny mieć należyty wzgląd na tajemnicę handlową.

W tym względzie publikacja przez notyfikowanego operatora dostatecznie szczegółowych zestawień kosztów wskazujących, dla przykładu, średni koszt składników sieci zwiększy jawność i podniesienie zaufanie ze strony konkurentów, że nie stosuje on antykonkurencyjnych subwencji krzyżowych. Uważa się to za szczególnie istotne dla usług hurtowych. Wytyczne wykonawcze dotyczące wymagań składania sprawozdań oraz publikacji informacji przedstawiono w Załączniku.

6) Niektóre przedsiębiorstwa mogą być wyznaczone jako dostawcy usługi powszechnej zgodnie z art. 8 dyrektywy o usłudze powszechnej i mogą podlegać regulacyjnej kontroli taryf detalicznych zgodnie z przepisami art. 17

dyrektywy o usłudze powszechnej. Dla tych Państw Członkowskich, które prowadzą systemy finansowania zobowiązań związanych z usługą powszechną, zaleca się, aby wszelki wkład, który wyznaczone przedsiębiorstwo(-a) otrzymuje(-ą) w ramach mechanizmu rekompensaty, był zidentyfikowany w systemach rozdzielności księgowej.

7) Te wytyczne dla księgowości dotyczą składania regulacyjnych sprawozdań i nie mają w zamierzeniu zastępować składania jakichkolwiek ustawowych sprawozdań finansowych, które mogą być wymagane w Państwie Członkowskim.

8) Niniejsze zalecenie zostanie poddane przeglądowi nie później niż trzy lata od dnia jego zastosowania.

9) Niniejsze zalecenie jest skierowane do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 września 2005 r.

W imieniu Komisji

Viviane REDING

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

WYTYCZNE W SPRAWIE WYMAGAŃ SKŁADANIA SPRAWOZDAŃ I PUBLIKACJI INFORMACJI

W niniejszym Załączniku określono ramy okresowego składania sprawozdań, kwestie dotyczące publikacji oraz oświadczenie o zgodności.

Zgodnie z zasadami zaleconymi w punkcie 2 zalecenia, systemy księgowania kosztów i rozdzielności księgowej muszą dostarczać informacji finansowych na poziomie szczegółowości, który wykazuje zgodność z zasadami niedyskryminacji i jawności, należycie identyfikując i przydzielając dochody, koszty, zaangażowany kapitał i wolumeny dla różnych działań wykonywanych przez operatora. Takie informacje rachunkowe należy niezwłocznie udostępnić krajowemu organowi regulacyjnemu.

Dobre przedstawienie regulacyjnych rachunków zapewnia, że niezbędne komunikaty sprawozdań finansowych są przekazywane jasno i efektywnie oraz w możliwie jak najprostszy i najbardziej bezpośredni sposób. Przedstawienie danych w sprawozdaniach finansowych wymaga pewnego stopnia abstrakcji i zgrupowania. Jeżeli proces ten jest przeprowadzony w sposób uporządkowany, to uzyskana zostaje większa wiedza, ponieważ takie przedstawienie spełni różnorodne regulacyjne cele, takie jak wykazanie, że opłaty są zorientowane kosztowo i że nie ma nieuzasadnionej dyskryminacji.

Sprawozdania księgowe zawierają pomocnicze uwagi i uzupełniające wykazy, które rozwijają i wyjaśniają sprawozdania finansowe. Zarówno sprawozdania finansowe, jak i pomocnicze uwagi stanowią integralną całość.

Informacje o księgowości regulacyjnej służą krajowym organom regulacyjnym i innym stronom, na które mogą mieć wpływ regulacyjne decyzje oparte o te informacje, takim jak konkurenci, inwestorzy i konsumenci. W tym kontekście, publikacja informacji może przyczynić się do otwartego i konkurencyjnego rynku, a także dodać wiarygodności systemowi księgowości regulacyjnej.

Jednakże pełne ujawnienie może być ograniczone przez krajowe i wspólnotowe reguły dotyczące tajemnicy handlowej. Dlatego zaleca się, aby krajowe organy regulacyjne, po zasięgnięciu opinii operatorów, określiły, jakie informacje mogą być uznawane za poufne i nie powinny być udostępniane.

1. Przygotowanie i publikacja informacji

Poniższe informacje finansowe powinny zostać przygotowane i opublikowane (z zastrzeżeniem poufności i obowiązków wynikających z krajowego prawa) dla właściwego rynku/usługi:

- zestawienia zysków i strat,
- zestawienie zaangażowanego kapitału (szczegółowa metodyka kalkulacji i wartość użytych parametrów),
- konsolidacja i uzgodnienie z ustawowymi rachunkami lub innym źródłem informacji o kalkulacji kosztów,
- opis metod kalkulacji kosztów wraz z odniesieniem do podstawy kosztów i norm, metodyk podziału i wyceny, identyfikacji i traktowania kosztów pośrednich,
- uwagi o niedyskryminacji (szczegółowe opłaty transferowe),
- opinia biegłego rewidenta (jeżeli jest wymagana przez krajowy organ regulacyjny),
- opis polityk księgowych i zasad księgowości regulacyjnej,
- oświadczenie o zgodności ze wspólnotowymi i krajowymi regułami,
- inne pomocnicze wykazy, jeśli są wymagane.

Formy składania sprawozdań, które mogą odpowiadać standardowemu wzorcowi ustawowej księgowości, powinny być określone z góry przez krajowy organ regulacyjny w porozumieniu z operatorami. Oświadczenie o zgodności z ustawodawstwem wspólnotowym i krajowym, opinia audytu oraz opis zastosowanych zasad, polityk, metody i procedur księgowości, w szczególności metodyk podziału kosztów, nie mogą być uważane za poufne. Nie naruszając krajowych i wspólnotowych przepisów ustawowych o tajemnicy handlowej, wyniki audytu powinny być udostępnione publicznie.

2. Oświadczenie o zgodności

Roczne oświadczenie o zgodności powinno zawierać co najmniej:

- wnioski biegłego rewidenta,
- wszystkie stwierdzone nieprawidłowości,
- zalecenia dokonane przez biegłego rewidenta (z opisem odpowiednich skutków),
- pełny opis zastosowanej metody weryfikacji, oraz
- niektóre zbiorcze dane finansowe i księgowe (takie jak korekty CCA, główne założenia dokonane odnośnie do metodyk przydzielania, poziomu podzielonych kosztów oraz poziomu ziarnistości modelu).

Publikacja oświadczenia o zgodności oraz wyników rewizji powinna być przedstawiona w formie łatwo dostępnej przez zainteresowane strony, takiej jak wersja papierowa lub elektroniczna, lub zamieszczona na internetowej stronie operatora lub krajowego organu regulacyjnego.

3. Okres sprawozdawczy

Publikacja regulacyjnych rachunków powinna odbywać się co roku i możliwie jak najwcześniej po końcu roku obrachunkowego (sprawozdawczego). Publikacja oświadczenia musi nastąpić nie później niż dwa miesiące po zakończeniu regulacyjnej rewizji lub nie później niż wynika to z bieżącej praktyki określonej przez obowiązki regulacyjne.
